

Misk

— sedat-kaygusuz · 30 Aralık 2025

Kuru bir gülüşe çizilmiş ellerimin çizgileri
Parmak izim tek sözünle değişir,

Çay kaşığı var benim ateşten,
Karıştırdım evreni bir seferde,
Kapkara mazeretlerim de var,
Akşamları yürüyüşe çıkarırım seninle.
Güvercinleri seviyorum bile diyemem,
Şiir yazmak bile değil niyetim, içimi dökmek.

Korkardım, rüyadan inen yaratıklar görürdüm,
Yatağımın içinde miyim yaşıyor muyum diye tereddüt ederdim bir süre,
Sev dedin bir gün gözlerime bakarak, sev.
Bir not kağıdı istedim sensizlikten, kare çay şekeri bir de yalnızlığımdan
Seni yazmalıyım dedim, ruhuma şekeri alıp
Acıdan irkiliyordum, acıdan hastaydım, acımı yazmalıyım.
Bir aynayı karşıma aldım, saçlarımın kızılından kaçtım,
Kırmızı çillerimden kaçtım,
Türlü hayaller kuruyordum istemediğim, siyah çoraplarım uygun mu
Diye giyinirken, neresindeyim bu hayatın, neredeyim ben derken.
Hayatın neresinde izlediğim böcekler derken,
Kıydan uzaklaşan tekneler tutkunun gölgesinde mi
Yoksa tehlikeli bir alışkanlığa mı akıyor derken,
Ben, ben ki su bile değilken. ben, ben ki kül bile değilken,
İçime düştün,

Olan olmayan ne varsa geldi hayatıma
Her şey önemsiz kaldı senin yanında
Çekip sıyırdım seni içlerinden
Koydum karşıma, seyrettim yıllarca
Mutluluk tanımladım sayfalarca
Garip bir intihar fikri çıktı aklımdan,

Ve bir namaz ile beş ezan bitirdim
Bir solukta sevenlerin ruhuna,

Evim burası benim dedim
Sen benim güneş özlemim ve sabah kahvelerimsin.
Önce söylenir sonra kapatırım seni,
Beklerim çıksın diye bütün düşlerim.